

لالایی خراسانی

یکی از میراث‌های فرهنگی کشورمان که هنوز هم وجود دارد هنر لالایی خوانی است. لالایی‌ها معمولاً مادران برای فرزندشان که در آغوش یا داخل گهواره هستند می‌خوانند. مادران از گذشته تا امروز برای اینکه فرزندانشان در کمال آرامش استراحت کنند و خوابشان ببرد، برای فرزندانشان آوازهای دل‌نشینی می‌خوانند که به آن‌ها «لالایی» می‌گویند. در ایران، لالایی هر منطقه با دیگر جاها متفاوت است و هریک از اقوام ایران مانند ترک‌ها، بلوچ‌ها، کردها، بختیاری‌ها، قشقایی‌ها و... لالایی‌هایش معنا و مفهوم متفاوت و خاصی دارند.

لالایی چرخ‌نخ‌تابی
به آوازش تو می‌خوابی
لالایی گل‌غوزه
سفید و سبز و عنبابی
لالا سیب و انار من
لالایی زعفران من
بخندای دونه مروارید
که لب‌خندت جهان من
بر لولوی صحرایی
بازم شب شد تو اینجایی
نیایی پیش فرزندم
که سهم توست توتنهایی
لالا لالا لالا ش می‌آد
چشام بر در باباش می‌آد
بازم بایک بغل‌پنبه
صدای کفش پاش می‌آد
لالا لالا به مشهد شی
به پای تخت حضرت شی
اگر بازم عنایت شه
به ماه این زیارت شی
لالا لالا گلم لالا
که وقت خوابته حالا
بین تو آسمون شب
گل مهتاب اومد بالا

